

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07042026>

Humanistic Ideas in Sangam Literature

Dr. P.S.Ganesh Moorthy *

¹Assistant Professor & Head Department of Tamil Dravidian University, Srinivasavanam, Kuppam, Andhra Pradesh,

*Correspondence: pun.gmoorthy@gmail.com,

Article Info

Received on 23-Mar-2026, Revised on 28-Mar-2026, Accepted on 29-Mar-2026, Published on 01-April-2026

ABSTRACT

Sangam literature stands as a primary body of literary documents that reflect the cultural, social, and ethical identity of Tamil society. The Sangam poems abundantly portray humanistic values such as a life harmonized with nature, love and heroism, charity, hospitality, and compassion. At the same time, they openly record situations in which humanity is wounded, including the denial of women's rights, the suffering of widows, and various social constraints. This study approaches Sangam literature as a set of socio-historical documents and aims to examine the humanistic ideas expressed in them through textual, conceptual, and socio-critical perspectives.

KEYWORDS: *Sangam Literature, Humanism, Women's Protection, Charity, Hospitality.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder

Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சங்க இலக்கியங்களில் மனிதநேயச் சிந்தனைகள்

*முனைவர் பூ.சு.கணேஷ் மூர்த்தி,

உதவிப் பேராசிரியர், துறைத்தலைவர், தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,
திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், சீனிவாசவனம், குப்பம் – 517426, ஆந்திரப்பிரதேசம், இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3734-2402>

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு, சமூக, அறநெறி அடையாளங்களைப் பிரதிபலிக்கும் முதன்மை இலக்கிய ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. இயற்கையுடன் இயைந்த மனித வாழ்வு, காதல்-வீரம், கொடை, விருந்தோம்பல், இரக்கவுணர்வு போன்ற மனிதநேயக் கூறுகள் சங்கப் பாடல்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில், மறுக்கப்பட்ட பெண்ணுரிமைகள், கைம்பெண்களின் துயர நிலை, சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் போன்ற மனிதம் காயப்பட்ட சூழல்களும் வெளிப்படையாகப் பதிவாகியுள்ளன. இவ்வாய்வு, சங்க இலக்கியங்களை சமூக-வரலாற்று ஆவணங்களாக அணுகி, அவற்றில் வெளிப்படும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளை உரைநிலை, கருத்தியல், சமூகநோக்கு அடிப்படையில் ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

திறவுச் சொற்கள் : சங்க இலக்கியம், மனிதநேயம், பெண்பாதுகாப்பு, கொடை, விருந்தோம்பல்

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்கள் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. தமிழர்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு, சமூக அமைப்பு, அறநெறி ஆகியவற்றை நேரடியாக வெளிப்படுத்தும் முதன்மை ஆதாரங்களாக இந்நூல்கள் விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கிய காலத்தில் நிலவிய வேட்டைநிலை, உணவு பயிரிடும் நிலை, பண்டமாற்று மூலம் வாணிப நிலை ஆகியவற்றைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய திணைகளில் காண முடிகிறது. இயற்கையின் எழில் காட்சியையும், இயற்கையுடன் இயைந்த வாழ்வு வாழ்ந்த மக்களின் பெருமையையும், மனிதகுலத் தோற்றத்துக்கும், செழுமைக்கும், நிலைத்தன்மைக்கும் ஆணிவேரான அன்பையும், காதலையும், பல்லுயிர்க்கும் இரங்கும் பாச மனதையும், மனிதகுலம் போர்க்காயம் படாமல் பூவாசத்தை மட்டுமே நுகரவேண்டும் என்ற கவிஞர்களின் குரலையும் நமக்கு அறிவிக்கிற இலக்கிய வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்வது சங்க இலக்கியமே.

ஆய்வு நோக்கம்

சங்க கால மக்களின் மனித நேய சிந்தனைகளை சங்க கால இலக்கியங்கள் வழி ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சங்ககால மக்கள்

மனமொத்த தலைவனும் தலைவியும் கருத்தொருமித்து ஆதரவுபட்ட இன்பத்தைப் பண்டைய தமிழர் ஊக்குவித்தனர். தலைவிக்குத் துணையாக இருக்கும் தோழி அவளுடைய காதலுக்குத்

தூதாச மட்டுமின்றி, விரைவில் காதலர்களின் திருமணத்தை நடத்த செவிலியிடமோ தாய் தந்தையரிடமோ எடுத்துரைத்து முனைந்த காட்சிகளைச் சங்க இலக்கியம் பதிவு செய்திருக்கிறது. உடன்போக்கு செல்வத்தை வெறுக்காமல் வாழ்த்திய நெஞ்சங்களைக் காட்டும் வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது கலித்தொகை.

வீட்டை துறந்து தலைவனோடு சென்று விடுகிறாள் தலைவி. தேடி வருகிறாள் செவிலி. எதிர்வரும் அந்தணரிடம் என் மகள் பிற ஆடவன் ஒருவருடன் சென்றதைக் கண்டீர்களா எனக் கேட்கிறாள்.

எழ்புணர் இன்னிசை முரல்பவர்க்கு அல்லதை

யாழுவே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதாம் என்செய்யும்?

சூழங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங்கு அனையனே எனவாங்கு

இறந்த கற்பினாட்கு எவ்வம் படரன்மின்

சிறந்தானை வழிபடச் சென்றனள்

அறந்தலை பிரியா வாறுமற்று அதுவே

நறுமணம் தரும் சாந்தமும் அதைப் பயன்படுத்துவோர்க்கே பயன்தரும். யாழில் பிறக்கும் இசை கேட்பவர்க்கே பயன்தரும். அதுபோல நும்மகள் சிறந்தோர் காதலனைத் தேடிச் சென்றனள். அவர்க்கே அவள் உரிமை. எனவே அமைதிகொள் என்கிறார் அந்தணர்.

கொடை

செல்வத்துப் பயனே ஈதல்

துய்ப்பேய் எனினே தப்புந பலவே

எனச் செல்வம் படைத்ததன் பயனே பிறருக்குக் கொடுத்தல் தான் என்பதை மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் வலியுறுத்துகிறார்.

வரிசைக்கு வருந்தும் இப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

பரிசிலர்க்கு அடையா வாயிலோயே

எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே

எனப் பரிசில் தரக் காலம் தாழ்த்திய அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை நோக்கி ஓளவையார் பாடுகிறார். எங்கு செலினும் கொடையுள்ளம் படைத்த மன்னர்களே இருப்பர் என ஓளவையார் கூறுவது அக்கால மன்னர்களின் கொடையுள்ளத்தின் மாண்பைக் காட்டுகிறது.

வறுமையில் வாடிய புலவர்கள் மன்னர்களிடம் திரும்பத் திரும்பச் சென்றாலும் மனங்கோணாது பரிசில் நல்கிய கொடையுள்ளம் படைத்தவர்களைப் புறநானூறு இனம்காட்டி நிற்கிறது. பிட்டங் கொற்றனின் கொடையுள்ளத்தைப் பாடவந்த காரிக்கண்ணனார்,

இன்று செலினும் தருமே; சிறுவரை

நின்று செலினும் தருமே; பின்னும்

முன்னே தந்தனென் என்னாது, துன்னி

வைகலும் செலினும் பொய்யலன் ஆகி

யாம் வேண்டியாங்கு எம்வறுங்கலம் நிறைப்போன்

என வியந்து பாடுகிறார்.

அதியமானின் கொடையுள்ளத்தை ஓளவையார் பாடும்போது, பலநாட்கள் தொடர்ந்து பரிசில்

வேண்டிச் சென்றாலும், பலர் புடைசூழச் சென்றாலும் முதல்நாள் கண்டது போலவே மகிழ்ந்து மனம்கோணாது பரிசில் தருவான் எனப் பாராட்டுகிறார்.

ஒருநாள் செல்லலம்; இருநாள் செல்லலம்

பலநாள் பயின்று, பலரொடு செல்லினும்,

தலைநாள் போன்ற விரும்பினன் மாதோ

பரிசில் உறுதி எனப் பாடிப் பரவுகிறார் ஓளவையார்.

வள்ளல் பாரியின் கொடையுள்ளத்தைப் பாட வந்த கபிலர் மழையும் பாரியைப் போல

வள்ளல்தானே என முரண்சுவைபடப்,

பாரிபாரி என்று பல ஏத்தி

மாரியும் உண்டு; ஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

எனப் பாடி மகிழ்கிறார்.

விருந்தோம்பல்

தமிழர்களின் தலையாய பண்பு விருந்தோம்பல் ஆகும். விருந்து புறத்திருக்கச் சாவாமருந்தே கிடைத்தாலும் தனியாக உண்ணாத தகைமைக்குரியோர் தமிழர்கள் எனச் சங்கப் பாடல்கள் கூட்டும்.

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் - இந்திரர்

அமிழ்தம் இயைவ தாயினும், இனிதெனத்

தமியர் உண்டலும் இலரே எனப் புறநானூறு (180) போற்றுவதைக் காண்கிறோம்.

சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைப் பாராட்டிச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடிய புறப்பாடலில்,

பொய்யா எழிலி பெய்விடம் நோக்கி

முட்டை கொண்டு வன்புலம் சேரும்

சிறுநுண் எறும்பின் சிலஒழுக்கு ஏய்ப்ப

சோறுடைக் கையர் வீறுவீறு இயக்கும்

காட்சியைக் காட்டுகிறார். அப்பசிப்பிணி மருத்துவனாம் பண்ணனை யான் வாழும் நாளும் பண்ணன் வாழியே எனப் பாவலர் பாடுகிறார். விருந்தினரைப் பேணாத வாழ்க்கை செம்மை இல்லாத வாழ்க்கை

விருந்துண்டு ஒளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை எனப் பாடுகிறார் பெருங்குன்றூர்க்கிழார்.

சங்ககாலப் பெண்டிர் விருந்தினர்க்கு உணவளித்து மகிழ்ந்து வாழும் பயனுறு வாழ்வை,

ஊன்பொதி பசங்குடையார் என்னும் புலவர் சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியைப் பாடும் பறப்பாட்டில் வியந்து போற்றுகிறார்.

அமிழ்து அட்டு ஆனாக் கமழ்கும் அடிசில்

வருநர்க்கு வரையா வசைஇல் வாழ்க்கை

மகளிர்...

என மகளிர் மாண்பைப் பாராட்டுகிறார் புலவர்.

சங்ககாலக் குலமகளிர், தன்னிடம் உள்ள உணவு மிகக் குறைவாக இருப்பினும், விருந்தினர் பலராய் வரக்கண்டும், கவலைப்படாமல், வனைவரையும் முறையாக வரவேற்றுப் பகிர்ந்து விருந்தோம்புவர் என்பதை,

தவச்சிறிது ஆயினும் மிகப்பலர் என்னாள்
நீள்நெடும் பந்தர் ஊண்முறை ஊட்டும்
இற்பொதி மகடுஉப் போல

என உறையூர் முதுகூத்தனார் பாராட்டி மகிழ்கிறார்.

விருந்தினரைக் கண்டால் தலைவியின் முகம் நெய்தல் மலர் போல மலர்கிறது என்பதை,

வைகறை மலரு நெய்தல் போலத்
தகைபெரி துடைய காதலி கண்ணே

என்ற ஐங்குறுநூற்றுத் தலைவன் கூற்று அறிவிக்கிறது.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்ற மன்னனின் பண்பைப் பாராட்டும் காக்கைப்பாடினியார் இரவலர் வராவிட்டால் அவர்களைத் தேடிச் சென்று நேரில் ஏற்றுக் கொண்டு வந்து விருந்தளிப்பான் என்கிறார் கீழ்க்கண்ட பதிற்றுப்பத்துப் பாடலில்,

குடவர் கோவே கொடித்தேர் அண்ணல்
வாரார் ஆயினும் இரவலர் வேண்டித்
தேரில் தந்து அவர்க்கு ஆர்பதன் நல்கும்

என்றும் ஒழுக்கம் பிழையாதவர்கள், விருந்தினர், முதியோர், பசு, பறவை, தான் குழந்தைகள் முதலியோருக்கு உணவளிக்காமல் உண்ணமாட்டார்கள் என்ற பொருள்தரும்.

விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை
இவர்க்குண கொடுத்தல்லால் உண்ணாரே யென்றும்
ஒழுக்கம் பிழையா தவர்

என்ற பாடல் ஆசாரக்கோவை ஆகும்.

மறுக்கப்பட்ட பெண்ணுரிமை

ஆடவர்க்கிணையாகப் புலமை கொண்ட பெண்பாற் புலவர்கள் பலரைச் சங்க இலக்கியம் பதிவு செய்துள்ளதை அறியலாம். இருப்பினும் ஆடவர்க்கு உரிய கடமையும் உரிமையும் பெண்ணுக்கும் இருந்தனவா என்பது ஆய்வுக்குரியது. ஈன்று புறந்தருதல் மட்டுமே பெண்களின் தலையாய கடமை. அம்மகவைச் சான்றோராக்குதல் தந்தையின் கடனாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்த காலத்தைக் காண்கிறோம். வினை ஆடவர்க்கு மட்டுமே உயிர் எனவும் அவர்கள் வினைவயிற் பிரிந்து பொருளீட்ட வேண்டி திரைகடலோடியும் திரும்பலாம் எனவும் கருதப்பட்ட காலம் அது.

முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவொடு இல்லை எனவும்

எண்ணரும் பாசறைப் பெண்ணொடு புணரார்

என தொல்காப்பியம் உரைக்கிறது. தலைவி வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லக் கூடாது. வருவார் கொழுநர் என்று வழிமேல் விழிவைத்து வாயிற் காத்து நிற்பதே வனிதையரின் வாழ்வாக இருந்ததை அறிகிறோம்.

பிரிவுகள்

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்ற இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது சங்க இலக்கியம். நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு முதலியன எட்டுத்தொகை நூல்களாகும்.

திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டுமதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம், குறிஞ்சிப்பாட்டு முதலிய பத்துப்பாட்டு நூல்களாகும்.

சங்க இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் பண்பியல் கூறுகளைப் படம்பிடித்த ஓவியங்கள் ஆகும் காதலும் வீரமும் இரண்டு கண்களாக எண்ணப்பட்ட காலம் அது. சங்கப் புலவர்கள் நாத்தழும்பேற அவற்றைப் பாடியுள்ளனர். அவர்கள் பாடல்களில் மிகுந்து காணப்படும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளை ஆய்வோம். மனிதநேயச் சிந்தனைகளை மணம் பரப்பிய புலவர்கள் மானுடம் காணப்படுவதற்கு எதிர்ப்புக் குரலையும் எழுப்பியுள்ளார்கள்.

சங்ககாலப் பெண்டிர் உரிமைகள், மறுக்கப்பட்ட பெண்ணுரிமைகளின் பதிவு, கைம்பெண்டிர் பட்ட துயரங்களின் ஆவணம், கொடைமடம், விருந்தோம்பல் பண்பு, இரக்கவுணர்வு, நீர்வளம் பேணுதல், அகண்ட அன்பு வானம் முதலிய பகுப்புகளின் வழி சங்கப் பாக்களை ஆயப் புகுவோம்.

கைம்பெண் காண்துயர்

புறநானூறு காட்டும் கைம்பெண் வாழ்க்கைநிலை கண்ணீர் வரவழைக்கும் துன்பியல் காட்சியாக விரிகிறது. மன்னன் பூதப்பாண்டியன் மாண்டுவிட்டான். அவனுடன் தீப்பாய்ந்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளத் துணியும் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டை ஆன்றோர் தடுக்கின்றனர். கைம்பெண் படுதுயரங்களைச் சொல்லி அதனினும் இறத்தல் நன்றே என்கிறார் அவர்.

அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள் போழ்ந்திட்ட

காழ்ப்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது

வெள்ளஎள் சாந்தோடு புளிப்பெய்து அட்ட

வேளை வெந்தை வல்சியாகப்

பரற்பெய பள்ளிப் பாய் இன்று வதியும்

உயவற் பெண்டிரே மல்லே மாறே

நள்இரும் பொய்கையும் தீயும் ஆரற்ற

கைபிழிந்த நீர்ச்சோற்றை, வெள்ளை எள் அறைத்துப் புளிச்சாறு கலந்த வேளைக் கீரையும் உண்டு பருக்கைக் கற்களின் மேல் பாய் விரிக்காமல் படுத்துறங்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகள் பெண்ணைக் கொல்லாமல் கொல்வன அன்றோ. கைம்பெண்கள் பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார் என்றும் அறிகிறோம். கணவன் இழந்தபின் பெண்டிரின் உணர்வையெலாம் கொன்று சமூகத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட நிலையைக் காண்கிறோம். உயவற் பெண்டிர் (புறம் 246), ஆளில் பெண்டிர் (புறம் 353), பருத்திப் பெண்டிர் (353), கழிகல மகடு (புறம் 261) என்றெல்லாம் கணவனையிழந்தோர்க்குப் பெயர்கள் பலவாம். கொய்மழித் தலையும் பல்லணியிழந்த தோற்றமும் பெண்மைக்கு அந்நாள் சமூகம் தந்த பரிசு.

கணவன் இறந்தபின்பு வாழ்ந்து துயர் அடைவதைக் காட்டிலும் அவனுடன் மாய்வதையே தலைக்

கற்பாக நினைத்தனர் அந்நாள் பெண்டிர்.

போரில் கணவன் உயிர் நீத்தான் எனின், அவனைக் கொன்ற வேலினால் தன்னையும் மாய்த்துக் கொள்வாள் பெண் என்பதை,

நீத்த கணவன் நீர்த்த வேலின்

பேஎத்த மனைவி ஆஞ்சி யானும்

எனத் தொல்காப்பியம் அறிவிக்கிறது.

தையல்சொல் கேளேல் எனச் சொன்னதும் ஒரு தையலே ஓளவையார் என்பது முரணாகத் தோன்றுகிறது.

அதியமானின் கொடையுள்ளத்தை ஓளவையார் பாடும்போது, பலநாட்கள் தொடர்ந்து பரிசில் வேண்டிச் சென்றாலும், பலர் புடைசூழச் சென்றாலும் முதல்நாள் கண்டது போலவே மகிழ்ந்து மனம்கோணாது பரிசில் தருவான் எனப் பாராட்டுகிறார்.

ஒருநாள் செல்லலம்; இருநாள் செல்லலம்

பலநாள் பயின்று, பலரொடு செல்லினும்,

தலைநாள் போன்ற விரும்பினன் மாதோ

பரிசில் உறுதி எனப் பாடிப் பரவுகிறார் ஓளவையார்.

வள்ளல் பாரியின் கொடையுள்ளத்தைப் பாட வந்த கபிலர் மழையும் பாரியைப் போல வள்ளல்தானே என முரண்கவைபடப்,

பாரிபாரி என்று பல ஏத்தி

மாரியும் உண்டு; ஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

எனப் பாடி மகிழ்கிறார்.

முடிவுரை

சங்ககால இலக்கியமான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களில் பாடப்பெற்ற மன்னர்களின் மனிதநேய பண்புகளையும், பெண்டிர் காதல் செய்து மணம்புரிந்து கொள்வதைச் சங்ககாலச் சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டிருந்ததையும் அறியலாம். பெண்கள் கடல்கடந்து செல்லக்கூடாது. கணிகையர் துறவு பூணக்கூடாது போன்ற கட்டுப்பாடுகளும் நிலவியிருந்ததைச் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. கணவன் இறந்துவிட்டால் மனைவி உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. உடன்கட்டை ஏறாமல் உயிருடன் இருந்தால் அந்தக் கைம்பெண் என்னென்ன கட்டுப்பாடுகளுக்குள் சிக்கி துயரயடைவாள் என்பதையும் சங்கப்பாடல்கள் எடுத்துறைக்கின்றன. மனிதம் காயப்பட்ட காட்சிகளையும் சங்க இலக்கியம் வேதனையுடன் பறைசாற்றுகிறது. மக்களிடம் காணப்பட்ட கொடையுள்ளம், விருந்தோம்பல் பண்பு, இரக்கவுணர்வு, மனித நேயப் பண்புகள் முதலியவற்றைப் பற்றி சங்கப்பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இதன் வழி அக்கால மக்கள் கொண்டிருந்த உயர் பண்பு நலன்களை அறியலாம். நவீன வாழ்க்கையில் சமூகம் மனிதன் பொது நலனுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து சங்ககால மக்களின் பண்பு நலன்களைப் பின்பற்றி வாழ்தல் நலம் பயக்கும்.

துணை நின்ற நூல்கள்

- [1]. இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம்.
- [2]. நச்சினார்க்கினியர். புறநானூறு உரை.
- [3]. 3.இரா. நாகசாமி. சங்ககாலத் தமிழர்.
- [4]. 4.க. கைலாசபதி. தமிழ் வீரயுகம்.
- [5]. 5.மு. வரதராசன். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.
- [6]. 6.ஜட்வெலிபில். ஸ்மைல் ஆப் முருகன்
- [7]. 7.ஹார்ட், ஜார்ஜ் போயம்ஸ் ஆப் ஏன்சியண்ட் தமிழ்
- [8]. 8.ஜார்ஜ் எல் ஹார்ட் & ஏன்க் ஹெப்ட்ஸ். தி போர் ஹன்ரட் சாங்ஸ் ஆப் வார் அண்ட் விஸ்டம்.

References

- [1]. 1.Elambooranar- Tholkappiyam- porulathikaram.
- [2]. 2.Nachinarkkiniyar - purananooru urai.
- [3]. 3.R.Nagasamy- Sanga kaalath Tamzhar
- [4]. 4.K.Kailasabathy - Tamil veera yugam
- [5]. 5.M.Varadharajan - Tamizh elakkiya varalaru
- [6]. 6.Zvelebil, K. The Smile of Murugan.
- [7]. 7.Hart, George L. Poems of Ancient Tamil.
- [8]. 8.George L. Hart & Hank Heifetz. The Four Hundred Songs of War and Wisdom